

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ เพื่อหาปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษา พฤติกรรมเสี่ยง และแนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้บริหาร จำนวน 50 คน นักศึกษาที่มีประวัติและมีประสบการณ์ในการเสพยาบ้า จำนวน 15 คน และนักศึกษาที่ไม่มีประวัติและไม่มีประสบการณ์ในการเสพยาบ้า ซึ่งได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) อีกจำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบไปด้วย การสัมภาษณ์ การสังเกต และใช้แบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล
 - 1.2 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
 - 1.3 ปัจจัยนำ
 - 1.4 ปัจจัยเชื้อ
 - 1.5 ปัจจัยเสริม
2. ปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และปัจจัยเชื้อ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย
3. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ อยู่ในระดับน้อย
4. แนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ได้แก่ การศึกษาวิจัย การกำหนดเป็นนโยบาย การสร้างกฎระเบียบเกี่ยวกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาบ้า การสร้างสิ่งแวดล้อม การสร้างความเข้มแข็งให้กับบุคลากร และการป้องกันปราบ

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยดังที่เสนอไปแล้วนั้น ผู้วิจัยจะขออภิปรายที่ละเอียดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ละเอียดดังต่อไปนี้

1. **ปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษา** ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม ซึ่งสามารถอภิปรายผลของการศึกษาที่ละเอียดดังนี้ได้ดังนี้คือ

ปัจจัยส่วนบุคคล อันได้แก่ ระดับชั้น อาชีพบิดามารดาและความต้องการด้านจิตใจ ระดับชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษา เพราะนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับ ปวช. ยังมีอายุน้อยคือมีอายุประมาณ 16-18 ปี หรืออยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการอิสระ ต้องการแสวงหา มีความอยากรู้อยากลอง ยังมีความรู้และประสบการณ์น้อย ยังไม่มีความพร้อม ในการดูแลตัวเองแต่ต้องมาเรียนสายอาชีพซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเพศชายที่แข็งแกร่ง ก้าวร้าว ขาดความอ่อนโยนเช่นเดียวกับการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ความสมดุลย์แรงยึดเหนี่ยวระหว่างความแข็งและความอ่อนหายไป แรงผูกกระหว่างความดีกับความไม่ดีต่ำ ดังนั้น การที่เพศชายมาอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากนั้น โอกาสที่จะพากันไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม จึงมีมากยิ่งขึ้น ส่วนอาชีพของบิดามารดานั้นสามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้าง และเกษตรกร มีโอกาสเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าสูงกว่าบิดามารดาประกอบอาชีพอื่น ทั้งนี้เพราะว่าผู้ปกครองกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีความรู้ที่น้อย ไม่สามารถที่จะติดตามข้อมูลข่าวสาร หรือความเคลื่อนไหวให้ทันบุตรหลานได้ ทำให้ไม่กล้าและไม่มีแรงศรัทธาพอที่จะให้ความรู้และคำแนะนำแก่บุตรได้ ประกอบกับการไม่มีเวลาที่จะดูแลเอาใจใส่ได้อย่างเต็มที่ เพราะในแต่ละวันต้องดิ้นรนหาหาเงินเพื่อปากท้อง และอนาคตของลูก และนอกจากนั้นนักศึกษาที่ต้องช่วยบิดามารดาทำงานเกษตรกรรม ก็ยังมีโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกับยาบ้าและผู้ใช้ยาบ้ามากกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพอื่น ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอีกปัจจัยหนึ่งนั้น ได้แก่ ด้านจิตใจ หรือความต้องการทางด้านจิตใจ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษาวัยนี้เป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลองสูง เมื่อมีสิ่งล่อใจ หรือมีการยุยงส่งเสริมจากสิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบข้างจึงทำให้นักศึกษากลุ่มนี้เสพยาบ้าหรือสิ่งเสพติดได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วาสนา พัฒนกำจร ซึ่งพบว่าสาเหตุของการเสพยาบ้าครั้งแรก ของนักเรียน นักศึกษา ในจังหวัดราชบุรี เสพเพราะความอยากรู้อยากลองถึงร้อยละ 49 (วาสนา พัฒนกำจร, 2541)

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่เป็นปัจจัยนำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษา ได้แก่ การอยู่ในครอบครัวที่มีบิดามารดาสูบบุหรี่ดื่มเหล้าเป็นประจำ การอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพยาบ้า การอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการซื้อ ขายและเสพยาบ้า บิดามารดาทะเลาะกัน การถูกบิดามารดาว่ากล่าวเป็นประจำ และการได้รับความกดดันจากการเรียน ซึ่งสามารถที่จะอธิบายได้ว่า การที่นักศึกษาอยู่ในครอบครัวที่มีบิดามารดาสูบบุหรี่ดื่มเหล้าเป็นประจำ นอกจากจะทำให้เกิดการเลียนแบบแล้วยังจะทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกว่า การเสพลิงเสพติดเป็นเรื่องปกติที่บิดามารดายอมรับได้ ส่วนนักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้งกัน หรือการที่บิดามารดาพูดว่ากล่าวบุตรเป็นประจำนั้น จะเป็นการสร้างความกดดันสร้างความคับข้องใจให้กับนักศึกษา ทำให้นักศึกษาต้องหาทางออกและหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการต่าง ๆ และการเสพลิงเสพติดก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ผู้หาทางออกไม่ได้ขอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิ่งแก้ว เกศโกวิท ที่พบว่าสาเหตุที่สำคัญที่นำไปสู่การเสพยาเสพติดและปัจจัยผลักดันให้มีการเสพยาเสพติด คือความคับข้องใจ ความไม่สบายใจ ที่มาจากครอบครัว ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีของพ่อแม่ (กิ่งแก้ว เกศโกวิท, 2530) ส่วนความกดดันทางด้านการเรียนที่เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษา ได้แก่ ผลการเรียนไม่ดี การเรียนไม่ทันเพื่อน และการที่อาจารย์สั่งงานมากเกินไป จนนักศึกษาไม่สามารถทำให้เสร็จตามกำหนดนั้นเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเสพยาบ้าได้ ทั้งนี้สามารถที่จะอธิบายได้เป็นสองแนวทางด้วยกัน คือแนวทางที่หนึ่ง การเพิ่มพลังให้กับตัวเอง คือการหาวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะทำให้ตนเองนั้นมีผลการเรียนดีขึ้น สามารถที่จะทำงานให้เสร็จตามกำหนดและวิธีทางหนึ่งก็คือการใช้ยากระตุ้น เพื่อช่วยให้ตัวเองอ่านหนังสือได้นานกว่าคนอื่น ทำงานได้มากกว่าคนอื่น แนวทางที่สอง การหาสิ่งชดเชย นักศึกษาที่มีความกดดันทางการเรียน ที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังตามแนวทางที่หนึ่งหรือแนวทางอื่นใดได้ ก็อาจจะหาสิ่งชดเชยเพื่อสร้างปมเด่นให้กับตัวเอง เช่น การเล่นกีฬา เล่นดนตรี หรือแม้แต่เสพลิงเสพติด และปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยสุดท้าย ได้แก่ การอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพยาบ้า สามารถที่จะเป็นปัจจัยนำไปสู่การเสพยาบ้าได้ ทั้งนี้เพราะว่าวัยนี้เป็นวัยที่เพื่อนเข้ามามีอิทธิพลกับชีวิตสูง เพื่อนจะเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิต และพร้อมที่จะตอบสนองเพื่อนได้ทั้งทางด้านบวกและด้านลบ เช่น การทดลองเสพลิงเสพติด เพื่อเข้าร่วมสนุกกับกลุ่มเพื่อนหรือให้เพื่อให้เพื่อนยอมรับ สอดคล้องกับการศึกษาของ เฉลิมชัย ชูเมือง และมาลินี ภูวนันท์ ที่พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่สูบบุหรี่ ได้แก่ เพื่อนชักชวน การเข้าบ้านหรือหอพักรวมอยู่กับเพื่อน ๆ (เฉลิมชัย ชูเมือง และมาลินี ภูวนันท์, 2535)

ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ การรับรู้ ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้า ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่อีกปัจจัยหนึ่ง เพราะนักศึกษา ยังมีความเชื่อว่าเขาเสพติดแล้วไม่คิด โดยอ้างว่าถ้าคิดเขาจะต้องมีความรู้สึกลึกต้องการยาเมื่อไม่ได้เสพแต่นี้เขาเฉย ๆ เสพก็ได้ไม่เสพก็ได้ แม้เพื่อนชวนเสพ เขาก็สามารถที่จะปฏิเสธได้ถ้าใจไม่อยากเสพ และนอกจากนี้ นักศึกษายังมีทัศนคติและความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง ว่าเมื่อเสพยาบ้าแล้วจะทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน ทำให้ทำงานได้นาน อ่านหนังสือได้นาน เล่นเกมได้ตลอดคืน และบางคนยังมีความเชื่อว่าเมื่อเสพยาบ้าก่อนร่วมเพศ จะทำร่วมเพศได้นานขึ้น ฉะนั้นจากการรับรู้ การมีทัศนคติ และความเชื่อที่ไม่ถูกต้องอย่างนี้ ย่อมนำไปสู่การกระทำที่ไม่ถูกต้องตามไปด้วย

ปัจจัยเอื้อ ที่เป็นปัจจัยนำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ได้แก่ ยาบ้าสามารถหาซื้อได้ง่าย ยาบ้ามีราคาไม่แพง ยาบ้าเสพง่ายไม่ปรากฏอาการให้ใครรู้ให้ใครเห็น บทลงโทษนักศึกษาที่เสพยาบ้าไม่น่าเกรงกลัว จากปัจจัยเอื้อต่าง ๆ เหล่านี้พอที่จะสรุปได้ทันทีว่า นักศึกษาย่อมมีความเสี่ยงและมีโอกาสที่จะเสพยาบ้ามากเพราะ ยาบ้าหาซื้อได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นเขตที่พักอาศัยที่อยู่ในชุมชนที่นักศึกษาพัก หรือตามหอพักที่นักศึกษามาเช่าอยู่ในเมือง และแม้แต่ขณะที่อยู่ในวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่เอง นักศึกษาก็สามารถที่จะซื้อหามาได้ภายในเวลาไม่เกิน 30 นาที ในด้านราคาตามแหล่งซื้อขายขณะนี้ดูเหมือนว่าจะมีราคาแพง คือมีราคาตั้งแต่เม็ดละ 60 ถึง 120 บาท แล้วแต่จะหาง่ายหรือยาก ถ้าช่วงไหนมีการกวัดข้นจับกุมกันมากราคาก็จะสูงขึ้น แต่ทั้งนี้จะไม่เกิน 120 บาท ซึ่งนักศึกษาที่เสพยาบ้าอยู่ ก็ยอมรับว่าแพง แต่พวกเขาก็สามารถที่จะหา มาเสพได้โดยที่ไม่ต้องเสียเงินเพิ่มขึ้น เช่น แล้วยเงินกันซื้อแล้วเสพร่วมกัน หรือไม่เสพถ้าซื้อไม่ได้ตามราคาที่เคยซื้อ นั้นแสดงว่าราคาไม่มีความหมายต่อการเสพ เพราะไม่ว่ายาบ้าจะมีราคาแพงขึ้นเท่าใด แต่นักศึกษายังเห็นว่าเขาสามารถจัดการกับมันได้ เมื่อราคาไม่แพงประกอบกับการหาซื้อไม่ยาก ทำให้นักศึกษาที่มีความต้องการเสพหรือคิดอยากเสพ ตัดสินใจเสพได้เร็วขึ้น ในด้านปัจจัยเอื้ออีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกเสพยาบ้า ก็คือยาบ้าเสพง่าย ขบวนการเสพและวิธีเสพไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อน และเมื่อเสพแล้ว ถ้าไม่บอกก็ไม่มีการรู้ เพราะผู้ที่เสพยาบ้าจะไม่มีการทวงถามให้เห็น เช่น การดื่มเหล้า เบียร์ ดังนั้นปัจจัยนี้จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งในการตัดสินใจที่จะเสพยาบ้าของนักศึกษาที่มีใจฝักใฝ่ต่อสิ่งเสพติดทั้งหลาย และปัจจัยสุดท้ายที่ทำให้ นักศึกษาคิดที่จะลอง และเสพยาบ้า คือขบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้า โดยเฉพาะการลงโทษนักศึกษาที่เสพยาบ้านั้นมีเพียงการให้คำแนะนำตักเตือน และหนักที่สุดคือให้พักการเรียนแล้วให้ผู้ปกครอง

พาไปรักษาตัว เมื่อหายแล้วก็สามารถที่จะกลับเข้ามาเรียนได้ตามปกติ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทำให้นักศึกษาย่ำแย่ใจไม่มีความรู้สึกเกรงกลัว

ปัจจัยสนับสนุน ที่เป็นปัจจัยนำไปสู่การเสพยาบ้าได้แก่ถูกเพื่อนชักชวนให้เสพยาบุคคลใกล้ชิดสนับสนุน นักศึกษาที่เสพยาบ้าส่วนหนึ่งเกิดจากการชักชวนจากเพื่อน ทั้งเพื่อนในสถาบันเดียวกัน และเพื่อนนอกสถาบัน และอีกปัจจัยหนึ่งเสพยาเพราะว่าได้รับแรงสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิด เช่น นักศึกษาที่เคยเป็นนักกีฬาของโรงเรียนเดิม เล่าว่าเคยเสพยาบ้าครั้งแรกตอนที่เป็นนักกีฬาของโรงเรียน แล้วโค้ชเอามาให้เสพยาในคอนแทกแข่งขัน เพื่อหวังผลชนะในการแข่งขัน หรือนักศึกษาที่ช่วยผู้ปกครองทำงานเกษตรกรรม ก็เคยเสพยาเพราะเพื่อนร่วมทำงานเกษตรกรรมด้วยกัน ชักชวนและพาไปให้เสพยา แม้ผู้ปกครองนักศึกษาจะไม่ได้สนับสนุนโดยตรง แต่ก็ไม่ได้ว่ากล่าวตักเตือน ทำให้นักศึกษาคิดว่าเป็นเรื่องปกติที่ผู้ปกครองหรือบิดามารดายอมรับได้ ดังนั้นเมื่อมาเรียนอยู่ที่วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ เมื่อพบเพื่อนที่เสพยาบ้า หรือจำหน่ายยาบ้า ก็ทำให้ง่ายต่อการที่จะเสพยาอีกครั้ง

2. ปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ที่พบว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และปัจจัยเชื้อ นอกนั้นเป็นปัจจัยเสี่ยงน้อย ทั้งนี้ก็เพราะว่านักศึกษาส่วนมากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการเสพยาบ้า เช่น มีบิดามารดาดื่มเหล้า สูบบุหรี่เป็นประจำ การอยู่ในที่ ๆ มีการเสพยาและซื้อขายยาบ้า การถูกบิดามารดาพูดว่ากล่าวเป็นประจำ การอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เสพยาบ้า ส่วนปัจจัยเชื้อเป็นปัจจัยเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ก็อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยง ก็ย่อมจะรับรู้และเห็นความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับยาบ้าดีเช่นเดียวกัน ดังนั้นเมื่อถามว่า ยาบ้าหาซื้อง่ายหรือไม่ นักศึกษาจะตอบว่าง่าย และเมื่อถามว่ายาบ้ามีราคาถูกหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าอย่างอื่นที่มีคุณค่าและประโยชน์ใกล้เคียงกัน นักศึกษาจะบอกว่าไม่แพง นั่นก็หมายความว่า นักศึกษามีความสามารถที่จะซื้อหาเสพยาได้ เพราะว่ายาบ้าไม่ใช่ของหายาก ประกอบกับราคาก็พอซื้อพอขาย ดังนั้นด้านราคาและความสะดวกสบายในการซื้อหา จึงเป็นปัจจัยเชื้อ ต่อการเสพยาอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิพนธ์ กุลนิตย์ ที่พบว่าสาเหตุของการเริ่มสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ก็เพราะว่า บุหรี่สามารถซื้อหาได้ง่าย (นิพนธ์ กุลนิตย์, 2538) ส่วนปัจจัยเชื้อด้านอื่น ได้แก่ บทลงโทษนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า นักศึกษาส่วนมากยังเห็นว่าบทลงโทษผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเสพยาบ้า นั้น เบาเกินไป ไม่น่าเกรงกลัว ฉะนั้นนักศึกษาจึงไม่ได้สนใจ ในเรื่องกฎระเบียบและข้อห้ามที่วิทยาลัยกำหนดไว้

ส่วนปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ทักษะ และค่านิยม เป็นปัจจัยเสี่ยงอยู่ในระดับน้อยนั้นก็เพราะว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้ และมีการรับรู้เกี่ยวกับยาบ้าค่อนข้างดี โดยที่วิทยาลัยได้ให้ความรู้แก่นักศึกษา ด้วยวิธีการต่าง ๆ มากมาย เช่น การจัดการเรียนการสอนในกระบวนวิชาสุขศึกษา การจัดอบรม การประชุมอบรมหน้าเสาธงในตอนเช้า การจัดนิทรรศการ การให้คำแนะนำโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความรู้และทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาบ้าและทำให้ปัจจัยนำเข้าเป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มงคล ปลื้มจิตรธรรม และคนอื่น ๆ ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครปฐม และพบว่า ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับอันตรายของยาบ้าอยู่ในระดับดี (มงคล ปลื้มจิตรธรรม และคนอื่น ๆ, 2539)

ส่วนปัจจัยสนับสนุนที่มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อยก็เพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวที่อบอุ่น มีเพื่อนร่วมสังคมที่ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด จึงทำให้แรงสนับสนุนจากบุคคลรอบข้างไม่มี และทำให้ปัจจัยเสริมอยู่ในระดับน้อย

3. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการอบรมสั่งสอน อยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดการรับรู้ว่าจะอะไรคือสิ่งผิด อะไรคือสิ่งไม่ถูกต้อง อะไรควรจะประพฤติและไม่ควรประพฤติ ประกอบกับที่ทางฝ่ายปกครอง ของวิทยาลัยได้มีการเข้มงวด กวดขัน พฤติกรรมนักศึกษา โดยทำการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสารเสพติดทุกภาคเรียน มีการตรวจตามสถานที่และแหล่งมั่วสุมต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาไม่กล้าที่จะกระทำความผิด

4. แนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ นักศึกษา ครู อาจารย์ และผู้บริหาร ได้เสนอแนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษา สามารถแยกออกได้เป็น 6 แนวทางใหญ่ ๆ ดังนี้

4.1 ด้านการศึกษาวิจัย ผู้ให้ข้อมูลได้เสนอแนะว่า ก่อนที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหามิ่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยเหนือ หรือดำเนินการตามนโยบายของวิทยาลัยเอง วิทยาลัยจะต้องทำการศึกษาค้นหาความรู้ ด้วยการตั้งคณะกรรมการวิจัยมาทำการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ให้เข้าใจปัญหาและที่มาของปัญหาให้ได้เสียก่อนแล้วจึงลงมือปฏิบัติ ตามข้อค้นพบนั้น ๆ

4.2 ด้านนโยบาย ผู้ให้ข้อมูลได้เสนอว่าวิทยาลัยจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจน โดยได้นโยบายมาจากการตกลง สัมมนา ทำความเข้าใจร่วมกันของคนทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา ผู้ปกครอง บุคลากร ครู อาจารย์และผู้บริหาร แล้วจึงกำหนดเป็นนโยบายของวิทยาลัยออกมา เพราะการได้มาของนโยบายจากความต้องการของคนทุกฝ่ายนั้นจะทำให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง และความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน

4.3 ด้านการสร้างกฎระเบียบ ผู้ให้ข้อมูลได้เสนอว่า กฎระเบียบเกี่ยวกับขาน้ำของวิทยาลัยยังไม่มีที่ชัดเจนและยังไม่มีบทลงโทษที่หนักพอ ทำให้ยากต่อการนำไปปฏิบัติ และทำให้นักศึกษาไม่มีความเกรงกลัวต่อการทำผิด เพราะขณะนี้แท้จริงแล้วยังไม่มีบทลงโทษอย่างจริงจัง เป็นแต่เพียงว่าถ้าตรวจพบว่านักศึกษาคนใดเสพยาบ้า ก็จะมีเพียงการให้คำแนะนำ ตักเตือน และคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ส่วนผู้ที่ตรวจพบว่ามีอาการเสพยาบ้า ก็แจ้งให้ผู้ปกครองมาลาพัก แล้วนำไปรักษา เมื่อรักษาหายแล้วก็ให้กลับมาเรียนได้ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วนักศึกษาที่ไปเข้ารับการบำบัดรักษาเพียงช่วงระยะเวลาสั้น ๆ นั้น ยังไม่สามารถจะบอกได้ว่านักศึกษาเหล่านั้นได้หายขาดแล้วหรือยัง ดังนั้นในทางปฏิบัติจึงอรุ่มล่วย ให้นักศึกษากลับมาเรียนให้เร็วที่สุด เพื่อไม่ยากให้นักศึกษาเสียเวลาเรียน

4.4 การสร้างสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมและมีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย

- สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ วิทยาลัยต้องจัดสภาพแวดล้อมภายในทั้งในห้องเรียน ให้มีบรรยากาศน่าจะศึกษาเล่าเรียน และนอกห้องเรียนให้มีบรรยากาศ ร่มรื่น น่าอยู่อาศัย เหมาะที่จะใช้เป็นที่พักผ่อน ในขณะที่ว่างจากการเรียน

- สิ่งแวดล้อมทางสังคม นอกจากการจัดสิ่งแวดล้อมทางกายภาพแล้วต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งได้แก่ การสร้างความรัก ความผูกพัน ความเอื้ออาทรระหว่าง นักศึกษากับนักศึกษา นักศึกษากับอาจารย์ ผู้ปกครองกับอาจารย์ โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ปกครอง นักศึกษา ครูอาจารย์ ได้มาร่วมกิจกรรมกันเป็นประจำ เช่น ค่ายสัมพันธ์ ค่ายสามัคคี เป็นต้น

4.5 สร้างความเข้มแข็งเพื่อป้องกันการเสพยาบ้าให้กับนักศึกษา ได้แก่ ความเข้มแข็งทางด้านความรู้ โดยการจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ เสริมความรู้ ให้กับครู อาจารย์ นักศึกษา และผู้ปกครองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสอน การฝึกอบรม การสัมมนา การจัดนิทรรศการ การออกจดหมายข่าวหรือวารสาร เป็นต้น นอกจากการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางด้านความรู้แล้วผู้ให้ข้อมูลยังเสนอแนะว่าควรมีการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางด้านจิตใจให้กับนักศึกษาด้วย เช่น อบรม

คุณธรรม จริยธรรม สร้างทักษะชีวิต โดยเฉพาะทักษะในการปฏิเสธ เพราะจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เสพยาบ้าส่วนหนึ่งเสพยาเพราะว่าไม่สามารถปฏิเสธความต้องการของตัวเอง และปฏิเสธเพื่อนได้

4.6 มีการป้องกัน โดยมีแนวทางในการปฏิบัติดังต่อไปนี้ ตั้งนักศึกษาเป็นสายลับ เพื่อตรวจสอบ สืบหาผู้กระทำผิดในห้องเรียน ตั้งคณะกรรมการสอดส่องดูแล ซึ่งประกอบด้วยครู อาจารย์ ผู้ปกครอง นักศึกษา คอยสอดส่องดูแล ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีการทำผิด เกี่ยวกับการเสพยาบ้าของนักศึกษา เช่น ตามหอพัก สถานเริงรมย์ ห้องน้ำ ห้องส้วม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ดังต่อไปนี้

1. จากข้อค้นพบว่านักศึกษาที่เสพยาบ้าส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับ ปวช. ฉะนั้นทางวิทยาลัยควรจะทำให้ความสนใจกับนักศึกษากลุ่มนี้เป็นกรณีพิเศษ โดยจัดกิจกรรมเฉพาะทั้ง กิจกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านความรู้ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ตลอดจนกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านจิตใจ และจากข้อค้นพบว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นเกษตรกร และอาชีพ รับจ้างเสพยาบ้ามากนั้น วิทยาลัยควรมีโครงการสร้างเสริมความรู้ และแนวทางในการป้องกัน การเสพยาบ้าของนักศึกษาให้กับผู้ปกครองกลุ่มนี้เป็นกรณีพิเศษเช่นเดียวกัน

2. จากข้อค้นพบว่านักศึกษาส่วนหนึ่งเสพยาบ้าเพราะเกิดจากความกดดันมาจากการเรียน เช่น การเรียนไม่ทันเพื่อน อาจารย์สั่งงานมากเกินไป ดังนั้นวิทยาลัยควรมีโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน โครงการสอนเสริมหรือติวพิเศษให้กับนักศึกษาที่เรียนอ่อน และนอกจากนั้น ผู้บริหาร ครู อาจารย์ ควรจะมีการประชุมและตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการสั่งงาน และกำหนดสั่งงานของนักศึกษา ไม่ให้ซ้ำ ซ้อนและตรงกัน เพื่อลดภาระงานให้กับนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาวิจัย การป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษา โดยใช้โปรแกรมทักษะชีวิต เพื่อป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่
2. ควรมีการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับทักษะชีวิต โดยเฉพาะทักษะการปฏิเสธของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับ ปวช.
3. ควรมี การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลไกในการป้องกันตนเองจากการเสพติดของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่